

LBRIS

We know
books

URSUL PĂCĂLIT DE VULPE

după Ion Creangă

Ilustrații: Costin Călimoceanu

 ErcPress

Era odată o vulpe vicleană, ca toate vulpile. Ea umblase o noapte întreagă după hrană și nu găsisse nicăieri. Făcându-se ziua albă, vulpea iese la marginea drumului și se culcă sub o tufă, gândindu-se ce să mai facă, ca să poată găsi ceva de mâncare.

Șăzând vulpea cu botul întins
pe labele de dinainte, îi vine miros
de pește. Atunci, ea rădică puțin
capul și, uitându-se la vale, în lungul
drumului, zărește venind un car tras de
boi.

- Bun! gândi vulpea. Iaca
hrana ce-o așteptam eu.

Și îndată iese de sub tufă
și se lungește în mijlocul
drumului, ca și cum ar fi fost
moartă.

Carul apropiindu-se de vulpe, țăranul
ce mâna boii o vede și, crezând că-i moartă
cu adevărat, strigă la boi: Aho! Aho!
Boii se opresc. Țăranul vine spre vulpe,
se uită la ea de aproape și, văzând
că nici nu suflă, zice:

- Bre! da' cum naiba a murit vulpea asta aici?! Tiiî!...
ce frumoasă cațaveică am să fac nevastei mele din bla-
na aistui vulpoi!

Zicând așa, apucă vulpea de după cap și, târând-o
până la car, se opintește ș-o aruncă deasupra peștelui.
Apoi strigă la boi:

- Hăis! Joian! cea Bourean!